

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Praesertim Augustini, Et Thomae Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Sacramentis In Genere Et Specie - Libros Octo Complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput 20. Si ante Ordinum collationem Episcopus palàm protestetur, se
non intendere ordinare eos, qui talem vel talem habent contra Canones
defectum, eum defectum habens validè equidem ordinatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73212](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73212)

- (inquam) ab exercitio posterioris, non prioris Ordinis: utpote quem legitime suscepit.
- 199 5°. qui scienter ordinatus est cum ficto titulo beneficii, vel patrimonii, vel paupertatis religionis, est ipso jure suspensus, ut constat ex dictis n. 124. & seqq. Et idem aliqui censent de eo qui ordinatus est cum vero quidem titulo; cum eo tamen, à quo illum accepit, pactus est, quòd statim post Ordinationem illum ipsi resignabit vel restituet. Sed de eo vide quæ dixi n. 125.
- 200 6°. qui per saltum est promotus, ipso jure suspensus est ab executione Ordinis taliter suscepti; & irregularis, si eum exerceat. Ita Alexander II. can. *solicitudo* dist. 52. & Innocentius III. cap. *littera* extr. de Cler. per salt. promot. Nec taliter promotus ascendere potest ad alium superiorem Ordinem, ut ostendit Palao de censur. disp. 4. p. 10. §. 1. n. 9. post Navarrum, Suarez, &c. Cum ipsis tamen, *si non ministraverint, Episcopus ex legitima causa potest dispensare.* Tridentinum sess. 23. c. 14.
- 201 7°. prædictæ poenæ incurruntur ab Episcopo, scienter ordinante eos, de quibus supra. Videri potest Bonacina de censur. disp. 3. q. 2.
- 202 8°. qui suspensus, aut excommunicatus, exercet actum proprium Ordinis sacri; obnoxius est irregularitati. Quisquis enim censuras incurfas non servat, divina Officia, vel propria Ordinis exercendo, irregularis efficitur.

CAPUT XX.

Si ante Ordinum collationem Episcopus palam protestetur, se non intendere ordinare eos, qui talem vel talem habent contra Canones defectum, eum defectum habens valide eundem ordinatur.

- 103 **I**n Dicastillo to. 1. in 3. p. tr. 1. disp. 3. dub. 9. n. 187. Caballus Jur. Can. Theor. & Prax. 1. 6. c. 16. n. 15. Ludovicus Bail in examine ordinandorum. Henriquez in Sum. 1. 2. c. 8. addens in Commentario litt. E. Theologos & Canonistas in facti contingentia ita sentisse.
- 204 Et ratio prima est, quia Episcopus ille per proprium Ordinationis actum talem intentionem revocare censetur; non solum quia censeri non potest velle gravissimè peccare (uti peccaret contra Ecclesiæ consuetudinem taliter procedendo, horrendisque inconvenientibus occasionem dando) sed & quia jus declarat irritam esse protesta-

tionem illius, qui protestationi illi proprio actu ex post facto contravenit, cap. *solicitudinem* de appellat. & cap. *olim causam* juncta Glossa de censib.

Et idè qui, post factam protestationem, quòd omnia quæ dicit, vel faciet, non faciet animo contrahendi matrimonium, si postea publicè dicat: *consentio in te*, in illo casu Ecclesiæ judicare debet pro matrimonio, inquit Glossa in cap. *sua nos v. mulierem* de sponsalib. quia (inquit) recurrendum est ad communem verborum intelligentiam, & potuit recedere à prima voluntate. Ita etiam Joannes Andreas ibidem.

Secunda ratio petitur ex horrendis, quæ aliis sequerentur, inconvenientibus. Nisi enim verum esset quod diximus, omnes Missæ Sacerdotis taliter ordinati forent invalidæ, sicut & omnes Consecrationes, Extremæ Sunctiones, absolutiones, Ordinationes (si talem fieri contingat Episcopum) & consequenter innumeræ sequerentur animarum strages, & perditiones.

Et idè talem protestationem valdè improbat Card. de Lugo to. 1. in 3. p. disp. 8. n. 119. Camque in dubio, utrum Episcopus tam horrendis inconvenientibus occasionem dare, & contra communem aliorum omnium Episcoporum consuetudinem agere velit, præsumendus non sit id velle: idè in dubio, an in casu proposito in actu exercito Ordinationis hoc velit, præsumendus non est velle, sed factam protestationem revocare, solumque eam fecisse ad terrendos supradictos, nisi contrarium in actuali Ordinatione, mente exprimat, exprimentique, seu priorem intentionem retinendi gravissimam habeat causam, v. g. si intellexisset unum vel plures ex schismaticis vel hæreticis, qui Episcopos & Sacerdotes à Catholicis ordinatos, pro certò ordinatis habere volunt, latère inter Candidatos Ordinum. Tunc enim gravissimam haberet causam impediendi validam Ordinationem ipsorum. Valdè proinde ac licitè dicere posset: nemo ex talibus hæreticis, vel schismaticis, v. g. Hussitis, vel Presbyteranis accedat; nec enim nostra est, nec erit intentio talibus conferendi characterem Episcopalem, Sacerdotalem, &c. Videri potest Navarrus consil. 1. 1. de tempor. ordin. ubi rectè statuit, quòd si reverà, dum actu applicat materiam & formam Ordinis, non intendit ordinare. non valet Ordinatio, defectu intentionis in Ministro; in dubio tamen non esse ordinari præsumendum quòd id intendat in actu exercito Ordinationis, quia graviter peccaret, si haberet.

LIBER OCTAVUS

AMOR PROCREANS COLONOS ECCLESIAE TRIUMPHANTIS

Sive

DE SPONSALIBUS ET MATRIMONIO.

Matrimonii institutionem, effluviu[m] esse divini amoris erga genus humanum, solus ille nescit, qui nescit à quo, & qualiter Matrimonium primitus fuerit institutum; ad quid significandum fuerit institutum; ad quam sublimem dignitatem à Christo fuerit elevatum; quam uberes, quamque divino amore digni fructus illius. Uque adèd honorabile divinus amor fecit connubium, ut nihil prætermiserit, quo illud commendaret, ut nihil verò Matrimonium, nisi divinus amor primitus instituit? Et quando instituit? An non tempore

amoris, cum Protoparentes, adhuc Deo chari adhuc innocentes, necdum à Deo exales, in deliciis adhuc erant Paradisi? Tunc divinus amor immisit sporem in Adam: cumque obdormisset, tulit unam de costis ejus... & edificavit... castam, quam tulerat de Adam, in mulierem: & adduxit eam ad Adam. Dixitque Adam, hoc nunc est de ossibus meis, & caro de carne mea. Et acceptans sibi datam divinitus in uxorem, prophetavit, dicens: quamobrem relinquet homo patrem & matrem, & adheret uxori suæ, & erunt duo in carne una. Nec solum agnovit tunc divinum